

случай на нужда въ мѣстото, въ което е платима, приносительтъ не може да иска обезпечение, прѣди да прѣдъяви мѣнителницата на това лице за приемане.

Когато въ мѣнителницата сж означени нѣколко такива лица, приносительтъ е длъженъ да ѝ прѣдъяви най-напрѣдъ на тоѣзи, който е билъ означенъ отъ най-стария прѣдшественникъ; ако това не може да стане явно отъ мѣнителницата, приносительтъ не е длъженъ да пази никакъвъ редъ въ ѡбъявлението.

Чл. 587. Приносительтъ може да откаже приеманieto чрѣзъ посрѣдничество на всѣко лице, което не е означено на мѣнителницата, за да заплати въ случай на нужда.

Чл. 588. Приемательтъ (акцептантътъ) по посрѣдничество е длъженъ да поиска, слѣдъ като заплати разности на протеста за неприемане, да му се връчи той и да констатира своето собствено приемане върху една прибавка къмъ протеста.

Той е длъженъ да съобщи своето посрѣдничество на тоѣзи, за когото е посрѣдничествувалъ, съ писмо, придружено отъ протеста и подадено на пощата въ течение на два дни отъ протеста.

Ако не направи това, приемательтъ по посрѣдничество отговаря за загубитѣ, причинени отъ неговата небрѣжностъ.

Чл. 589. Когато приемательтъ по посрѣдничество пропусне дазначи въ приеманieto, за кого е посрѣдничествувалъ, счита се, че е посрѣдничествувалъ за издателя.

Чл. 590. Лицето, което е приело мѣнителница въ случай на нужда, отговаря като всѣки други приематель за заплащанieto на мѣнителницата прѣдъ всѣкиго отъ онѣзи, които сж подиръ лицето, за смѣтка на което е приелъ.